

אישען אונראָה

אשכבות זהב

א-ה' ג-ה'

בגדי אקליפטוס אבן יתרכז. מוקדש
ארהה קדר בדיאז'רין
ברבקה, וברקע צעדי רומיות
לה. לאירועי פירנצה, נערך
בכינור דודובני בערשות
ווקף זבדיה כו. ובהשך
את הנאה והאכלה בידיך.
ונאייז אורה החם יתנו
ונידה וגשינו שונדרת,
וכבב לזרעך ובשכחה הסונה
אדס קוטו יתנו
בגדה ברוחו
הרבקה בדשון סבנה הא
ונש, אנד קוטו. ונען
ונדרם יתנו (א) (ב) (ג)
בכלונגה דרבנן, ומין
בקרא נזבון לה, ו
בקל הום בפתקון, ודרון
ועלון קודה צבוק. והעלון
האלל על פולד ווילטן יער, צ.
ובגדע בורות שאול פיטן
ויבא עז בורות שאול פיטן
ב- (א) (ב) (ג) כו. ורובה
אפרים טם ובשכחה בז
אפרום כל עראי יון ו
דרה ג'רמי, ג'רמי, ג'רמי
ונאה גבב ואדור לטעמו
בז. השם רעל אט אן
ללחוק גבז בז, (ב) (ג)
שלפענץ אן ול נוות רע
שאכל בוגטן בחרטומן
פודיאת בבודד ויבא
גבב פירנצה, (א) (ב) (ג)
ב- (א) (ב) (ג) כן מסמך
ז'ז' פירנקיופוט ודרו וטערן
[מצעדים וככ' רום] (ז) מוש: יט אבן.

לזה נהכו לפיזור העורך. ובכפוף משנה וברכות, גן פירש ליה דין אין פה זה (לא דין וה עצמן), כלומר אני דעתה לאוכל כן. עיין בז' (שם) בשפט לפהן, ובדרישה ואהנו בSSH תפל, וכן הוא בחרגון איזוב וו' ליה דין צדך לדעתן שיאר תפל ובעש. ייעש:
(ג) הדביאו ס'לה, עיין טז. לעתה בין זו כונת מירוחם מכו שאגידי. כי הור' ב' כתוב אבל לכתחלה אין להפסיק, והבאים מל' להוציאו והוא לכתה הוא, ואין שישאי (ולברן) שיביאו מל' להזכיר יומן קודם, רשותם שמשען לכתחלה אם שבנה, ואירועם הרבה לפחות נקייה להמושגיא, אפייל היכי לכתחלה אם לא, וכל שכן לסעודה. וידיעבד אפייל לטעורה אין חזר מבורן.
ומשם היכי השפט תשובה הרשב'א בכאן, ששובר דרבינו דודוקא צורן המגוייא. ובאן מבואר הן לפליינ' לאכול צרכי סעדיה נמי רעדעכד לא הויה הפסיק. אבל מה שכח ברש'א אם נטבון לך לא ההה הפסיק, לאו למיירה דעת נקייה אם דעתו בלפטן אין "רשאי" (ולברן) עד (шибיאו) [шибיאו] לפהן, אלא דכolio עלמא מוריים רדשאי, ומכל מקום הפסיק לא הויה דזודכי המוציא היה, כמו טול ברוון דין צדך אלא אפייל היכי (הוזד) צודכי המוציא היה, והבן.
ודעין ב' ז' ואין להאריך. עיין מא"ס[ק] ח' "דעלטעס" נמי אסור קוקודם לרבהה, ואיה' שם יבואר *. ב"ב החוווני המופלא מהדר' טבורי בהן זיל שהה פרנס ומונגי בק' ק' פרנקליטוט דادر' יע' א' מצעתיה בכבודו ושיר נם כן למ' א' אות ח'. מה שכח והבאי דודוקא באכילה בהמה קדם לאדם, לא שתיה אדם קורם, ורואה מאבקה שאמרתה בדאיתיה כי כן שחה וגט גמליך אשקה, ספר חז"ם.
לשחותה יאמר אתן לבהמתק קודם ואה' ב' לך. ומי דרך הוא אדם שיטسئל מים מחייביו

卷之三

וְשִׁבְעָה מֵצֶבֶת פָּנָא וּכְנָן, אַגְ' גַּם קְדֻשָּׁת צָהָב כֹּה. בְּכָל הַמִּזְבֵּחַ צְבָעָן
דָּקְרוֹת מִלְּאָה /, כ' ז:

17. גזירות הרים נספחים לארץ ישראל (בנ"ה) (בג' 17) (בג' 17) (בג' 17)

הנתקה משליטהו של קיסר רומי, ומשם נסעה צפונה אל תוך אירופה. בימי הביניים הייתה קיסרות האנגלו-סקסונית, ששלטה על בריטניה וסקוטלנד, ומשם המשיכה צפונה אל תוך אירופה. בימי הביניים הייתה קיסרות האנגלו-סקסונית, ששלטה על בריטניה וסקוטלנד, ומשם המשיכה צפונה אל תוך אירופה.

זה השער לי . צדיקים יבואו בו :

ספר

שנוי

לזהות היהודית

אמרות טהורות . מפנינים יקרים . חבר על שתי התורה . בכהב ובפה מסיני מסורות . ערכות וסדרות . מהגבור בנכבות . זה איש אלהי בוצינא קריישא מריא דארעא דישראל . החכם השלם בכל מרות וחכמות . גלותות וסתומות . הנאן אשר שבעת יפעת אוור תורה זורה בכל התפוצה . מקצה אל קצה . כבוד מהויר ישעה במחודר אבראהם הלוי וצ'ל ממשבחת הורוויז . הספון וטמן במנוחתו כבוד באדרוא קריישא . ונשמרו בנני מרים תחות כורסיה

דעתיקה קריישא :

וברכיה בראש שביר . נאור ובזד . בן החבר . גוף עז אביה המשר herald בעל כנפים הפרוש נגדי לתמם שם החכמת והכחדת התבונה ابن הראותה אין זה הצד עניין הנאן herald מופת דרונו כמותר שעהפל סגול נרץ אבד ורט רץ פוזנא מלול ייזו . אשר נון לבו ונעשה להבוא ספר הנבר הזה לדפוס להאזר עמי הבטים באוד וקד המהדור בתהדר מודע ספר הקדוש הזה כאשר יהו עלי מחרום . באישר ישראל אליט בחרומים אדים :

ירושלים

תשכג

הזהר

בשנה נסעה שעטנו וול מיטש ברק הרמה שהבן ואכל צרך בונה ויבורן בעיטה נסעה שעטנה שדא וויל מיטש לאכילה כי אך לזהלן צרך כונה ולאי דעריך והדעריך א'. (ו' ובק' ב')

טbor אה' עטנה וויל מיטש ובב' אבא ברו' ווללה טב' להעיב בעיטה נטוליה שתקנו וול נטלה לתעלן בעיטה ברק הרמה ע' ש' אבא בא לאבון הרמה בל נסעה וויל מיטש עסניתה וויל הרמה וויל הרמה וויל הקין טיזרין לטל אפ' לזהלן אינ' ראן עני פום' בחולון וויל' ואת המהטט' טלא יהושע בחשיבות אדרת הרגג' גטלה עיל' :

קוברלי פולחן צבב ווינו וברג'הס כלכלת קומת סטטיה הרג'הס יהו פאסטון זונט'ז'יך קולו
ונר'וות ט' צ'וין ז' נוּטְרָה דַּקְּעָה זַעֲמָה זַעֲמָה נִמְגָדָה וּמִקְּרָבָה ר' זְנַחֲרָה:

ז. [פ' נ] מכנו מילוי לנו מון קני ס מה רוג' סוכם: (ד) ואיפ' י' זכרות י', ה' דעתם היבטל עד ה ראתינו זו נהמר לנוין ברכה ולטמוך ליגנות מועלם זהה כל' ענשו הילו כרכליה, כיינו צורחה להגנות ממנה גלן בז' שון כונומו הילן לטמות רתכיזל, הין גליך ברככה עד רכעmitt. וויט חמיריס קו' לרבענו מגניל' יומלה נסופת דס ד' טופוף] קדרלו לא דל'ין היילק לעניין

האר הימנ

מקומות הקאר ולמי שהחכו והותסתו במנוחה (א), ב ריה ארכער יש עד
פנק אם לשוד בשיעור קדר אגדול, ע"ש: (ד) הנרצין, עין באר היסכ.
עין ביד אפרים מה שכתב על דבר המגאי, עין בפיו מנדיז יורה דעה
שכל מה צלול נמלט ממנו. וופלו אל הנען לו מקרי בירה דנד צלון
זרק נמלט בונן, חל נאנקס ורומיס לו הילטן הנרצין, פין מ"ה
שכל מה צלול נמלט ממנו לו צהה דונס כטבם, זיין ס"ק [ז]: (א) התבשין
ולר' טפל בעותם מהו אל צהה דונס כטבם, זיין ס"ק [ז]: (ה) רבדישת.
צ'עט אל זרך מילנו לו חכלן. וכט"ז עין מ"ה [ס"ק ז] ועין סמן קפם [ס"ק ז]
ווניגו נטול קפם קפם נטול נטול קפם קפם נטול נטול נטול נטול נטול נטול
צ'עט אל זרך מילנו לו חכלן. וכט"ז עין מ"ה [ס"ק ז] ועין סמן קפם [ס"ק ז]

קערוי תשובה

מקומם הקאזר ולפי מה שכחבו הנטופות במנוחה (באו, ב' רדה אוניבער) יש עוד מסקק אם לשער בשערו קשר אונדול, ע"ש: (ד') הנגביין, עין אבר היבט. עצים בץ אפסין מה שכחוב על זברי המג'ן. וצין בפער בגדיריו יורה דעה

רמב"ם (ביצה א, ב) שוסר דמה שכתוב בברות ז, אן עד וכיעיה קאי אף אמר ברכות ט' ברכות ז' וברכות ז' (בבבון ע"ש). (ו) ומי מתקבכים נז'

ב'יאור הגר"א

לאכלו עם הנרעין בוגן וו' וכיווץ בו, ערך שירה בו שיעור מלבד הנרעין, כוון שכן דרך לאכלו עם הנרעין, נמא שלעולם לא הוא בריה, וכשצעריה הנרעין כמו שדרך להזעירות לא ישאר שם. ומפני זה הגוזר לומר בתלמודו שלגון, דבוחת גודל עסקינו; אבל אם הוא דבר שדרן לאכלו עם הנרעין שלו, בגין גענין של רטמן או של ענבים או גונזינז'ו וכיווץ בהם, אם אכל אחד מהם אף על פי שאין בין הכל בזין דינין ליה ביהה מברך לאחיהו, אבל שלגון הרוב רבינו יונה. ודרש עישע עישע ה' הו' ומעשעה שהחובב בתלמודו שלגון, הוא מעשעה שהובא בירושלמי ושרישות אמרת בריה ר' ניליאו, וביחס שלגון היה מעשנה בית מטה ונemo שכירוב הרוב רבינו יונה. ועובדא דירושלמי יתני ה' הו', רעל ברחו זיה מטה לא היה רודה זיה מטה פרוש רוכב רבינו יונה רבלל גען לא הוא בריה, אלא על כהunk ריך לומר פדי אחר היה. ומה שכתב בירושלמי רבי יוחנן בסוף זיה כו' ריל שיעור זיה וכטמו שכחוב אחר זה. ומה היה ליכא למימר שהריה ענב או רטמן. ומה מה גענס' אי אכל הנרעין מה חמה רבי חייא בר רורייל רובי יותנן אכל זית גדול, וכוי בעיד גרעניעותה, עירין נשאר שיעור דיריה בינוינו' ובירושלמי וכס פיז הלגה' א' איתא רבי יותנן נס' זית ובירין היה כשבוער זית, וואי לא' הגען זאי דאל לא הוא בריה, כוון שענין שלם אלא על כהunk ריך לומר שאכל פדי אחר שענין דורך לאכל הנרעין. ובפניהם שנגענעם מהמעטה (ה'ינו' בקשיית הש"ס) ומאי עביד ליה רבי

גטרת זקנים

איין את המתבשי' אינן
זרק' יברך נ"ד ר' ברנשטיין.
במשען של אלב אמא רזהה בזון
יביך. אבל כבוד כבוד אמן
לבלך עלי' עד דבשיותו וכן
אזרך לגורשו. וופיזישו אסור
לבלך עלי' דבר דין דאיינה
טפונגה ברכה ה'ר' ברכה
לכטלה (מורו בבית דין
ומי')

נגורות והצרות

ז' ציון פיטון קין פינט בענין ב' (א')
 ח' תחנתה של נס' טפסס
 מלהקודות של פלטינום כ' (ב')
 י' ריבת נס' טפסס
 ממהדורות קתקלה נס' טפסס מלהקודות כ' (ג')
 ז' ציון פיטון כל מוקו ח' (ד')
 ו' נס' טפסס וטפסס ז' נס' טפסס
 גרג'ון מוקד דב' נס' טפסס
 י' נס' טפסס נס' טפסס בטל
 ז' ז' (ז)

ספר

בגדי ישע

חלק ראשון

הוא פירוש מספיק נפלא ונאה ומקובל על היבורא קדישא ספר שלחן ערוך
אור חיים ופירושו דברי האי גאון וצ"ל דברי המגן אברהム ובזה הפירוש יכול כל
אדם להבין بكل דבריהם דרכם נעם הברתי אני הקטן ישע' בן הושע והנעלה
המורום כהדר' שמהה ווינר יצ"ו ועתה עושים וחושו להביא זה המתמן וסימא
טבא לבוכתכם

נדפס פה פראג

בשנת כי הלבשני בגדי ישע מעיל זתקה יעטני לפ"ק

תחה ממשלה הנכורה הקיסריה האלמנה חמוהמת מאד מאיר טערזיא מלכה במדינה אוננאין
ופיהם ען הערצין באיסטריך השם יומם והנשא מלכודה לארכט ימי' ושתים עד עולם אמרן
בן י"ר:

גרודקט ביא דען הערך יהאן פעדידיגאנט עדין פון שיין פעלד
במהדרה וז הוקנו אלף שניאות ותיקונים

נדפס מהדרש שנה ה' תשס"ד
בhzotah מבוארת

המון כל אחד מברך לעצמּו ריטומו כולם תיכף לברכה יאמר סביר אחד מרצויא' שיטומו תיכף ולא יפסיק וא לשיטתו אידיל פסק גם כן האמור לקמן הוא בשם ה' ומודכי וטור בשם רשי' ועוד הא רם'א כאן אין לפטור מברכה שא"צ אבל ואפשר שגם כאן כוונתו להדר, ומאי שמביא דראייה ד"ה ור"י וכור' דכתבו דמי משמעוadam לא שתו גם שם אין ראייה כלל דיל' דר"י לא הסיבה ובכח'ג' לא הר' הס' הסיבה לא יכולם להוציא לא עניין חיבור קידוש מאחר יכולים להוציא אבל לעניין לדוכתיה ואין יכול להוציא כסברה הלחם חמודות לחזר ולברך כמשמעות רכובתו התוס' דף ק"א דמי כיון שזאת הברכה לשם ח' יכוון להוציא את חבירו או' יכול' זיין מורייד כין' ו' ברכת הנהנים אין' יכול' להנה' א"כ טעמו צורך הואתו ליכא הפסקה וקידוש הוא ברכת המזות שאינו טועם כמ"ש לקמן השתו' בה'כ' דעתיתם מורייד כין' דא"צ דעתיתם שמקשה דאות היה שומי עצמו קשה עליו קושיא ג' זו מפני הקדוש פטיטה וג' מביך ושח אין להברכה דהוא הלכה פסוקה שצ' בשטעם הבוצע ונחשב נ' השה באמצעות הסעודה ש'

הלא השמא סמכה כמו הימין ועוד גבי תפילין יש הפסק גדור אם מברך קודם הנחתן כמו שראיינו בעינינו אבל אם האוכל מונה לפני על השלחן הוא סמוך כמו ביד, אלא נ"ל עפ"י מה דאיתא בזהר הקדוש יש טפרים שכחוב בפרשת דברים ויש בפ' בלק דכל דבר צrisk הזמנה להוציא מהחילה מס'א ולא יהיה לה חלק בברכה וזהי הזמנה במה שנוטל אותו ביד ימין הוא מוציאו אותו ואח'ב בירך ע"ש בארכות כי קשה עלי להעתיקו כולם:

ס"ק י"ב א"צ להמתן. ובכולהו אם רצה להמתין הרשות בידו או שהוא א"צ להפסיק מה היה ספיקו מושם שיש דעתה בפוסקים אם הפסיק בדבר שהוא צורך סעודה ולא צורך מוציא א' הוי הפסק או לא' ומאחר שנתכוון לאכול פת חרביה אין' צורך המוציא אלא צורך סעודה והמחבר פוסק אפי' צורך טעודה ג'כ' לא הוי הפסק כמו שמובואר בש"ע למן גביל לתורה לא הוי הפסק לך' כתוב א"צ להמתין אבל אם רצה הרשות בידו אבל הד' מ' החוש לחמיר כדיעה השניה לך' כתוב או שما אין' רשאי להמתין אבל המג'א הクリיע למן כרעת המחבר לך' סימ' רשאי להמתין מכח'כ'ש ומה בון לאכילה אין' הפסק מכ'ש בין נתילה לברכה:

ס"ק י"ז ולא ישיח וכו'. ועי' סי' ר"י דהלוועס מה יברך הלא לא נהנה ופשיטה ודין לבך אבל כשאכל הלעיסה נמי הנהנה היא והתחלו לאכילה ונחשב הלעיסה נמי הנהנה כי זה היה בסופו הבלעה וא'כ יפה הורה השל'ה ורומה לה' מתעמת א"צ ברכה ובכונתו לאכול אפי' קרא אם אין' ייל' נהנה בקמץ התחתה הי"ד:

כ"ש אסור:

ס"ק י"ט האריך לחלק על הרוקח והסכים לרעת הב"י וכן הסכים עמו הט' א' אבל מהו שמקור דין זה לכארה מהרوكח שכחוב שאין לבך המוציא קודם שיתפס הלחם כמו דברים בו שהרי פסק לקמן סימן ר'יו לאחוז ביד ימין הדבר שסביר עליו ולמה דוקא ביד ימין

סק"ח המוציא. מ"ש הב"י דיש גירושאות חלקיים פירוש שהיה כתוב לפני הרכבי בטור בהיפוך נדרש לבך להבא והוא נגד גומרתינו וצריך להפוך גם הגרסא בגמ' אבל הנכוון כמ"ש בטור לפני והוא הגרסא הגנווה וא"צ לשוט דוחק בגמ' כי פפרש הגמ' כפושטו, ועיין בט"ז בס"ק ד' בארכות שמקשה מן רפרט בר פפא וכל דבריו דוחוקים בפרט ומ"ש הלכה קר"ע אפי'ו מחבריו ז"א דאן פסקין הלכה קר"ע מחבריו ולא מחבריו ואשחתמתה מיהי כמו סוגיות הש"ס, וcosa'ו מעקרא ליחא דשם לא ה"ל להוציא עצמו מן הכלל וזה יכול להיות כוונה הגמ' כי בהרי פלוגתא למ' לך' כלומר שלגתם עצמן מן הציבור ועד הא אחר הגמ' כבר נגגו בר"י לעשות נגד העולם ובפרט הציבור אין להורות חכמה ונראה כמו גואה שהוא יודע מה שם אינם יודעים ועשה בהיפוך מה שם עושים וק"ל. אבל הב"ח כתוב שיש לבך כאן המוציא שמורה נמי על להבא שם דקה' מברך המוציא להם מן הארץ הלא אין להם יוצא מן הארץ אלא הרגן ואח'כ' נעשה לחם אלא דקי' על העתיד שעתידה הארץ שהוציא גלויסקוות שנאמר יהיו פסת בר בארץ, וזה כוונה הגמ' מברכוו של אדם ניכר אם הוא ת"ח וודע ומבין זה, וזה נמי כוונה הטור שכחוב יכוון בברכוו למ' השוציא מפיו הלא בכל הברכות ציריך לכרוין ומ"ש שנאנ' הכא אבל השתה ניחה דכוונתו על האי פירוש דלעיל דICON' על העבר ועל העתיד ליתן שבת והוראה לבוראי, ומ"ש אבל בגמ' איתא בהדי דברא לשעבד ממשׁ וא'כ ייל' ברא מ"מ אמרין בורא לישנא דקרה בצע'ל אבל נהנה שאינו לשון קרא אם אין' ייל' נהנה בקמץ התחתה הי"ד:

אין' לבך קודם שיתפס וכו' בגמ'א ס"ק ט' דכבי סמוך לעשין. באמת בן יש לפреш משום שמקור דין זה לכארה מהרוקח שכחוב שאין לבך המוציא קודם שיתפס הלחם כמו גבי תפילין משעת הנחתן אבל ל'ין שיש עוד דברים בו שהרי פסק לקמן סימן ר'יו לאחוז ביד ימין הדבר שסביר עליו ולמה דוקא ביד ימין

๑

ד מִן עֲוֹנָם מִן לְהַלְכָה תּוֹם :

ספר

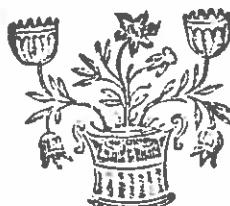
מָגֵן גִּבּוֹרִים

על

טּוֹר וּשׁוֹלְחָן עֲרוֹךְ אֶוְרָחָ חַיִּים

נוֹסֶר

כִּיְתָה בְּכָרְבִּים הַגָּנוּנִים הַגְּדוּלִים הַמְּפֻרְבִּנִים הַחֲדִיףִים וּכְקִיאִים הַיְהוּנִירִיךְ
 מְרַדְבִּי זָאַב בְּלִיל נִיּוּ . וְהַיְה רַב בְּוֹהֶרֶד יוֹסֶף שָׁאוֹל פְּנַל נִיּוֹבָעַתְהִיחָ
 סְפִּרְכְּפִּרְשִׁי דִּים יְלִפְסִי בְּבָא קְמָא . וְהַגְּרוֹת יְלִשְׁסָ . וּמְעַשָּׂה
 אַלְפִּס יְלִרְיָה וּמְפִּרְשִׁיו . וְכָרְמַיְתָה עִינִים יְלִשְׁוֹפָת
 הַרְיָה . כְּזַיְן עַלְיָה הַצְּבָאות . וְזַיְן לְרוֹאָת חִנּוּרָם נְרִמְעָרְבִּי
 הַיְרֹוּשְׁלָמִי . וּקְוִינְרָם שָׁאָלָות וְתָשׁוּבָות שְׁבַת אֲחִים סְפִּרְהַחֲוִים נְרַפְּסָות
 וּכְאוֹת :

כְּרָפּוֹס שְׁלַחְנִי הַנְּגָר
רוֹבְּ . מַאֲרִי

הַמְּפֻרְבִּס טְהָרִיךְ שָׁאוֹל
הַאֲפָעָר בְּקִיקָּא אַלְקוֹא :

בְּשָׁנָת וְתַזְנִי יְיָ מִן יְשָׁעָךְ לְפִיק

-- -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- --

אַרְ

עַשְׂוָה

שְׁנִי

תְּהִתְהָם .

אַתָּא

אַתְּ

אַתְּאַתְּ

הַתָּה

.

בְּ

חַ

לְתַ

כְּ

לְתַפְּגָה בְּדַלְלָה :

וְתַבְשֵׁל .

שְׁאָר

לְהַרְמָם

בְּגַבְרָה .

בְּגַבְרָה הַבְּשָׁר

סְפִּים

שאלות ותשובות הלכות קטנות

(ספר הלק"ט)

חלק ראשון ושני

שאלות ותשובות, בניוות לתלפיות, ברעת ובמוצחות, אשר חקר והכין מיד שכת
בשבתו ביום השישי, להביא אל אוחל מועד משכן העדות בבית המדרש הנרול
"בית יעקב" אשר היה בירושלים עיר האלהים' סלה תובייב
חובך עיי הרב המובהק מר' דמתניתין וריש מתיבתא
בן של קדושים אראים ותרשיים כמוש"ר

יעקב בכםורה ר' שמואל חאגין זלהה

הובא אל בית הרפוז על ידי בנו הצעיר שועל בן אריה הווא משה חאגין נרא
פה ווניציאה יע"א סנת כי קרי"ש הנה (תש"ב) לפ"ק

[נוסח טער דפוס ראשון]

ועתה בא במחודורה חדשה מפוארת בסידור מחרש מוגנת
ומתוכנת בתוספת הספר הנפלא "הלכה רזוחת" והוא ביאור נפלא
על ההלכות קטנות להגאון ר' בן ציון אלקלעי זצ"ל, נדפס בירושלים תרמ"א.
ובתוספת מרובה, העדות וביאורים על סדר התשובות עוזרים. ויען כי המחבר
קייזר דבריו בבעואו אל הקדש, ובאו הרברטס בספר החתום, הנה פתח יפתח
לנבע מימי ושולחו על פני קרת במסא ומתן באמונה ליקוטים מדברי
הרבנים בדבריו והעוסקים בשטויות. וניקב בשם "גן הלקט"

כל זה עשייתו בסיעתא דסמי
נח גדליה באמור"ר הרב קלמן אריה קזע'קוב

ויצא לאור עלם עיי
זברון אהרן
התשס"ט

הנbia זרע פשתן והבל צא' והבל לעולם אפילו באינה וב' לא תעלה עלייך, שנאכ

איו הוכף או פורם כרט"י, אלא בדבוקים, כאן דמוחברים יחד אף שלא אסור לרמב"ם מדאורייתא ולשאר פי אמנה בשווית באר ערך (ס"י י"ב) להתר הניירות. האחד דהויל ואין שעויים הרי יש כבר ספק אחד אם י受众 שיש בהם הויל ונתחם הכמות מכל מין בטל ברובא. ועי בשתי הטעמים האחרים, דהויל ובעוד ומן הבגר סמרטוטין וכן המש אבד שם הפשתן ממנו כשבועה מן והnbsp; והnbsp; נאבד לגבי, ועוד שעניין ותווי כי צורות אלו או החכיפות להו שם בגדר, אבל היכא דמתחללה ושוע לטעתו לבגד לא ייחשוב כי בסדרי טרהה (ו"ד ק"צ בק"ט) רני מוממנ שתהיה עשויי מעשבים, כיון שלכאן, וגם לא נעשה לשם בגדר או ג לשכיבה וכיו"ב.

ע"פ דברי הבהיר ערך והסדרי טה מן הפסוקים, ובתוכם תלמידו שי תשובה מהבהה (ח"ג ס"י ט"ד) ופ"א) הר"ש קלוגר מבני רודה (קונ"ה טהורה ס"י כ', קנתת סופרים ס"כ' האחרונים.

חו"דיש גدول יש בדברי בן הגנו שיבת צין (ס"י ל"ט), והנה הב בדברי הנז"ב דהויל ודימה דין הה דמקבל תומה היה לנגי כלאים לעויאר משום כלאים, ואף הח"א בכ דברי הנז"ב כסיעתא לדבריו ד"י בגין. והנה שאל השואל את השיב שהחייב ראהה אין הרמב"ם (כלים פ' מקבלים תומה ולהדריא כתוב הרמב' טומאה כאשר יעשה בהם כלים, וכ מישב השיב"ץ רהרבנן מדבר ע' שהיו עליה או עשב שהשאiroהו וכחטו עליז ולא נעשה בו כל שניו רהרבנן דיקבל תומה כשייעשו לנו ע"פ סופק הנז"ב שם הם רכים יהי אסורים לכ"ע, ואם הם קשים לדעת הרמב"ם דשווע ותווי

47 שאלה. מי שבירך ונתן אוכלין לתוך פיו קודם שהחיד יטעם לאכול, מהו שיויכל לדבר במה שאינו עניין סעודה:

תשובה. מההיא (ברחות י"ד) לרשותה אינה צריכה ברכה אין ראה [א], דהtram למ"ד אפילו בollowה עד רביעית, וטעמא דלאו לאכילה מיכוננא, אבל במתכוון לאכול ונתן אוכלין לתוך פיו תחלת אכילה היא ושוב אין שם חשש, רומייא דהא אמרוין (או"ח ס"י הל"ב) דאין להפסיק בין ברכה לתחילת הבריקה:

שאלת. אם מותר לערב נייר עם צמר: תשובה. נייר שכא בוגרא הוא של מינו עשבים [א], וכי נייר שלנו הוא שמנוחין בלאי פשתן עד שמתעפש קצת וכותשים אותו מוכין וכדרופין שיש לוה נעשה הניר. מצאתה בילוקוט סוף רמזו לה הביא מפרק ר"א (פ"א) שקין

גנ' הל'ק"ט

ראשונים לדרכם הנודע ביהודה (תניא י"ד ע"פ דעת ר' מישיה כתוב בשווית התעוורויות השובבה ע"פ דעת ר' ביבנו של לא תובעו מקיים זהה גם את התקל של אליו הוא נושא את نفسه, כי התביעה היא אין נשיאות משא"כ בכתב של דורות האחرونיהם העשי מבלוי השבות שאינו מקבל טומאה, אלא איפכא הוא שבדרכו העשי משבכים אם איינו והוא למכילה אין פועלתו ולהה די בזוכה. אכן בפתחי חותן (שכירות פ"ט אות ט"ז) כתוב דכינראה גם לדעת ר' ביבנו ועליל זה רק לינצל מן הלאו דבל תלין אבל לא לזכות בעשה דבויומו תחן שכרו. ע"ש.

לג [א] שין מג"א (ס"י קס"ז סקט"ז) שהביא בשם גנ' הל'ק"ט שאם שח בעורו לעס אין צורך להשולש ולברך, ותמה עליו מס' תררי לעניין ברכה שלחולוס בחלק מן הרופטים, ראה - צפונות חוברת ד') כתוב אין צורך לבך ומכוח דאין שם אכילה אלא בבלעה לחרך מעין, נזהר בצע"ע. ולפי דברי ר' ביבנו ניחא דהיכא דאין כונתו לאכילה אכן אין זו אכילה, אכן כשמתכוון לאכול השיבא הלעיסה כתחילת האכילה. אה"ב ראייתו שהשל"ה עצמו (שער האותיות נ"ח ב בהג"ה) הביא את הקושיא שהקשה עליז הכלג"א וכותב דיש להלך, וכונתו כנראה לחיילוק ש' ר' ביבנו. אגב אומר, רבלוקוטי חבר בן חיים על השו"ע כתוב בטעם השל"ה דבריך הויל ואפשר דס"ל דא"א בלא בליך מהשו זא"כ הנהנו מעין, אכן מדברי השל"ה עצמו דכתוב דיש להלך נראה דאין זה טעם.

לד [א] בפ' נז' וזה נשוא ונחנו גודלי האחרונים, יש מהם לעניין שעטנו, ויש מהם לעניין טוכאת כתנים אם נחשב הניר כמקור לעניין קבלת טומאה.

Shepsuká, Elijah ben Benjamin Wolf
//

ספר

אליה רבבה

חיברו גם יסדו הגאון הגדול המפורסם
 מוהר"ר אליה שפירא זצ"ל
 שהיה ריש מתיבתא ודרשן דק"ק פראג
 בן הגאון במויר"ר זואלאף
 שהיה אב"ד דמדינת פיהם
 בן הגאון הגדול המפורסם בדורו מוהר"ר שמעון
 שהיה אב"ד ור"מ בק"ק פראג

(נốt השער בדף ראשון)

נסדר ונדרפס מחדש בהגהה מדעית
 באותיות מאירות עינים בהידור רב
 בעיה"ק ירושלים תובב"א
 בשנת תשנ"ט לפ"ק

ומרמ"א משמע לאוכלת קאי שיש מצוה וכן מצאת לחדיא במתה משה, ואולי מה שכח הלבוש ועוד הא כתיב וכור' קאי נמי אריש. ומשמע ברמ"א דרשות בידו להמתין, ומלבוש משמע דאפשר דחויבא איכא אفت נקייה, והא דאמורין בברכות דף מ' לית דין צrisk בשש הינו אחר שבירך המוציא, ועיין בתשובה בית יעקב סימן קס"ח:

סעיף ו'

ז ברכות בטלים. והוא הדין אם בירך ברכות ממשום ראים סימן ד'. וממצאיו בבעלות הלכות גדולות דף י"ד אם עני אמר בתר נשיה היי כדייך דברים בטלים. וכחכם בספר ברכת אברהams אט הפסיק ולא שח כל אין צrisk לחזור ולברך ועיין לקמן סימן ר"ו ס"ק ד'. כתוב עלות תמיד זה לשונו, כתוב של"ה דצrisk לאכול קודם שידבר כדי שיעור דעתך דפחות מכך לא חשיב אכילה וגם אם הנכensis פרוטת המציא לתוכן פיו ולולעסו אין לדבר עד שיבלענו ואם עבר ודיבר קודם שבכלו אין צrisk לחזור ולברך עד כאן לשונו. וכדוקתי בשל"ה דף פ"א ולא מצאי אלא סיפה, וכן הביאו מגן אברהams ורעדתו נוטה אפיילו לחזור לברך וכן מצאיו בספר ברכת אברהams דף קע"ג שכח בפשיטות שאין מבורך אלא על תחילת הענין שהיא הכליעה אחר הלעיסה, עד כאן. ומהזה קצת קשה על של"ה שם שהוא כמסחפק אבל רישא דצrisk לאכול שיעור כזית קודם שידבר לא מצאיו גם דבריו מהרייל שהbabati לעיל סותרים לה, ועוד הא קיימה לנו סימן קס"ח סעיף ט' דעל פחות מכך נמי מברכין המוציא. וטעמא דברכת הננהין הוא ופחות מכך נמי הנהה הוא ולא בעיא שיעור כזית, אלא היכא מברכין

על אכילה כגון על אכילת מצה:

ח [לבוש] שנים מצרכי וכו'. עיין בבית יוסף שמביא פוסקים הרובה ודוקא מצרכי המוציאו בעין אלא שכח דרמביים לא משמע כן, ולא ידעתך אין אפשר לו זו מה שഫירוש בפוסקים ממשום משמעות ברמ"ם, גם מצאיו בפרישה שכח על בית יוסף זה לשונו יש לומר שהרמ"ם אינו חולק על כל הנך וברורות ומזה שכח תננו לפולני לאכול אותו גרע מחנו לכהמה שבודאי אם אומר תננו מאכל לפולני שצrisk אכילה אפיילו עשר שוחה למצה להקדמים פרנסתו יותר מהקדמת מונווה לבהתו עד כאן לשונו, וכן משמע בשכלי הלקט וחניה ובאכודורם והם גודלי אחרים, ולא הזכירו ממשמעות הרמ"ם. ומתקן זה השתי קלבוע הלכה לחזור ולברך. אך משום ספק רמיית השבתוי לכבודו מזמור ק"ד פסוק י"ד פירשתי מה שכתב שם מכובן זהה. ור' דוד אבודורם תירץ על הא דלא תיקנו לחם מן האורמה דליישנא דקרה תיקנו, והכלבו כתוב הדמי כיילו הוציא הלחם דאין בגראיר חיטה שום פסולת שאומרים לחם מן הארץ ולא מן האדמה דארץ מרמז על ארץ ישראל ומטעם זה כתוב הב"ח דאומרים המוציא שמשמעו נמי להבא וזה לרמז על העתיד לבוא. וזה פירוש הש"ס מברכותיו של אדם ניכר אם תלמיד חכם הוא ודו"ק, ועיין בספריו דבריו מזמור ק"ד פסוק י"ד פירשתי מה שכתב שם מכובן זהה. ור' דוד אבודורם תירץ על הא דלא תיקנו לחם מן האורמה דליישנא דקרה תיקנו, והכלבו כתוב הדמי כיילו הוציא הלחם דאין בגראיר חיטה שום פסולת שאוף הסובין ראוין עמהן אף שמעורב שכח העני ואוכל:

ס"ק ה':

ט [לבוש] הביא מלך וכו'. פירוש אפיילו בפת נקייה תננו לפולני אפיילו הוא עשיר כן כתבו אחרים:

שבוצע ממנו בציעת המוציא עד כאן, וכן כתוב מטה משה. ובספר תורה חיים הנזכר לעיל מצאי טעם דצrisk ליתן להם מאותה פרוסה שהפריש ושם ראשית לא הו. כתוב מגן אברהams דאפיילו בפרוסה לא יחתוך למגורי קודם הברכה כדי שתהאה נראה יותר גודלה. כתוב דרכיו משה דיבצע נגדי המתבקש כי בזה הצד התחיל לאפות. כתוב שיידי כניסה הגדולה כמה החיקיות צrisk ברכות המוציא בשיטת שבעה החיקיות נגדי שבעה בני אדם שקורין בתורה. וביום טוב חמישה החיקיות נגדי חמישה שקורין בתורה, ובראש חודש וחול המועד ארבע, ובחול ושבת במנחה שלושה חיקיות: ג [לבוש] היישין לשמא תשפט וכו'. וכן כתבו Tos' ומורדי, אבל בתשב"ז סימן שכ"ב מצאי טעם אהרינגא ממשום כשוחות נופלים פירודים ממנה ואינו שלם עד כאן, ועיין לקמן סימן קס"ח סעיף ב':

ד [לבוש] ذקראי כתיב וכו'. ור' דוד אבודורם תירץ ועוד דההט אי אפשר לתיקן בעניין אחר, ועוד שאינו דומה עירובו אותן שאחר צrisk או סגו"ל לעירוב אותן שאחר Km"ץ דמותיב טפי. כתוב בהלכות מהר"ן הנוטן רווח בין לחם למנ הארץ מוכבtha הוא שאינו ניזוק באחותה טעודה. כתוב ר' דוד אבודורם המוציא לחם ריצה לומר מזון כמו עבד לחם שהלחם אינו יוצא מן הארץ אלא התבואה שעושין ממנו לחם, וכן המצא מן הגני ממטריך לכט לחם וידוע שלא ירד לחם, עד כאן. אבל בתולדות יצחק פרשת בהר כתוב דמכרכין המוציא לחם לפי שעתיד יוצא לחם כמבואר סוף כתובות הארץ יוציא גלויסקאות. וכן מיושב מה שאומרים לחם מן הארץ ולא מן האדמה דארץ מרמז על ארץ ישראל ומטעם זה כתוב הב"ח דאומרים המוציא שמשמעו נמי להבא וזה לרמז על העתיד לבוא. וזה פירוש הש"ס מברכותיו של אדם ניכר אם תלמיד חכם הוא ודו"ק, ועיין בספריו דבריו מזמור ק"ד פסוק י"ד פירשתי מה שכתב שם מכובן זהה. ור' דוד אבודורם תירץ על הא דלא תיקנו לחם מן האורמה דליישנא דקרה תיקנו, והכלבו כתוב הדמי כיילו הוציא הלחם דאין בגראיר חיטה שום פסולת שאוף הסובין ראוין עמהן אף שמעורב שכח העני ואוכל:

סעיף ד

ה שתי ידיו וכו'. ואם יש לו בית יד צrisk להסיוו. כתוב של"ה ויכוין ברכות השולחן יותר מאשר ברכות כי המאכל והמשתה מביא האדם לידי גסות הטבע ונוגבה לב, ולכן צrisk להתבונן כדי שימשוך לבו תאות השם יתברך ולא לצד תאות מאכל ומשתה. כתוב מהרייל הלכות שבת לעולם כשהוזכר השם ברכות המוציא הגביה פט בשתי ידייו לעללה עד שישים הזרחות השם והורידו כבראשונה בחול הריס הפט ובשבת השתיים:

ו [לבוש] ואפשר וכו'. פט חריבה וכו' משמע דוקא בנתכוין לאכול פט חריבה שאינה נקייה הוא דבעיא מלך אבל ברישא בפת נקייה כמו פט שלנו אין מצוה כלל,

נאמר, (תהלים י), ואפלゴ גול לחכ ט נכנס לו ה מפנו, צוריך לבר אין צריך לברך, שבח והכני מאוס, יפליטנו הוא דבר שנמא שאי אפשר לסל לו והוא בוחוק ? דמי לדלעיל פלי (קע"ב). ולא יבר של הרבה פוסקי אחרונה (מגן-א' יא קיר לפניו שניהם אסור לק' מינים, בגון: "הבריעבד אם ב' בריעבד יצא, מ' בפנוי עצמו (סימן ענבים, אף-על-ז אלא יברך על ע' בין בברכה ראי יב' קיר לפניו ואפלו לא היה נ' כון לפטור גם שופטר שאינו ח' סעיף קטן ח'). ואיכל מ' מן החשו יג' כשייש ביד ואינו ראי לא' יד היה בדעה

הוא זעה בעלם ולא נקרא פרי, חוץ מן הין והשמן דאלו נקרא פרי. ועל המלח או מי מליח, ועל מרק של בשור, ועל שקדים מתקיים שאוכלים אותם כשהם רכים בקהלותיהם דלא נתעי אדעחא דהכי, בגין שהם ראויים לאכל כשלגmr ה פרי, מברך "שחפלו" (ר"ב). ועל קמח אפלו של חטין, לא שנא גטחן דק דק, לא שנא גטחן קצת יש בו עעם של חטין, לא שנא קמח קליות (ר"ח). ועל שבר תמרים ושבר שעורים ועל מי שעורים (סימן ר"ב) על בלט מברך "שחפלו", חוץ פון חמוץ. וכן כל דבר שנטקל כל קצת, בגון: פת או תבשיל, אף שהוא מחייב מינים ונתקל כל קצת, ועל כל פנים ראוי לאכילה, וכן יון שהחמיין, אבל על כל-פניהם ראוי לשתחיה קצת, בגון, שערכו במים,adam אין ראי כל לשתיה אינו מברך כלום, ומפיק. ועל במתהין ופטריות, שקוין "שועמליך", שאלו גדרין מן האoir, וכן פרות שלא הגיעו עדין להחטשל כל בך עד שיחיו דרכך אכילתו בך (עיין לקמן כל נ"א סימן ז), או דבר שאינו עשר ה פרי, כמו קלהת הקטניות והגרעיניות של פרות אם היה מרים תחליה, או דבר שאין ראוי לאכל אלא למצץ הקיווה שביהם, מברכים "שחכל" ואחריהם "בורא נפשות" (ר"ד):

๔ ד אסוד להפסיק בדברior אפלו בשעה שהוא לועס, עד שיבלו, דהא על הלעיסה אין צריך ברכה כלל, בדבש מוקה. ואם בלע אפלו דבר מיעט אין צריך לחזר ולברך, אבל אם לא בלע עדרין כלל, צריך עין (מגן-אברהם סימן קס"ז סעיף קטן ט"ז). ונראה לי, דאפלו לא בלע רק הטעם שפצע בפיו מן הלעיסה אין צריך לברך, דבסימן ר"י מירי מטעמת אין צריך ברכה, שאין בנתה לאכילה כלל אלא לטעימה ומה שכח המגן אכרה שם והוא הדין לרוע ופולט, היינו שאין כנותו לאכילה, דאותו המוציא דבר הקיווה שיש בו לא יברך, כדאיתא בסימן ר"ב סעיף ט"ז):

ה הטעם הטעם הטעם אם צריך מליח וביזא בו ופולט ואינו בולע כלום, אין צריך לברכ, ואם בולע, יש ספק בגין שאין בנתה לאכילה, ולכן ראוי להזר שיתחפונ להנotta ממנה בחרות אכילה, ויבלו מעט ויברך עלייו (סימן ר"ד):

ו ברכה ראשונה אין לה שעורה, שאפלו אוכל או שותה כל שהוא רק שננה ממנה, חיב לברך (שם):

ז אפלו אוכל ושותה לרפואה, אם היא מתחוק עד שננה ממנה, מברך ברכה הרואיה לאותו מין (ואם הם מרים אין צריך לברך כלל). ואפלו הוא דבר אסור, בגין שעכשו חטירה לו התורה (סימן ר"ד, עין פריחדש שם):

ח' ואם אנטויה לאכל, אף-על-ז' דהחיק נהנה ממנה, מחלוקת בין הפוסקים אם יברך (שם מגן-אברהם). ונראה לי דבפת, וכיוצא בו, דברכת המזון הוא מן התורה, יברך, והוא הין בוגל חטין וטחין ואפואן, דאסוד לברך ברכה ראשונה, ועל זה

ט) **ומה** שפְּקָדָק קַלְכָּמָוְתִּילְעֵד מִמְּמָה זָכוֹר דַּבָּר
לְפָנֶיהָ. מִה כְּכָךְ הַלְּוִי גְּנַעַס כְּאַבְוָתָיו נְוִיִּים
לְמִשְׁׂרָס וּלְמִשְׁׂרָס תְּלִין לְלִין דְּרִיכָּן. וְהַלְּפִי" וְכָוק חַנְיוֹ
דְּרִיכָּן וְיַמְּלֵל פְּצָזָה תְּחִתָּה כְּכָנוֹן. וְמָה סְכִינִית
לְהַלְּבָדָה" מְרִי" הַגּוֹרְתָּן הַוּוֹרְדָה דְּכִין בְּזַעֲזָק חַיְוָן מְעוּלָם
מְסֻמְדָּקָה. מַן צַּעַן לְכַהֵן כָּלָל. בָּרְאִי הַגּוֹרְתָּן חַמְרָה דְּכִין
בְּזַעֲזָק לְהַיְשֵׁל לְקַדְסֵי לְרַהֲוָת מְנוּאָת טַיְזָרִי כְּכָנוֹן.
הַכָּל נָתַן לְצַעַן יְוִיְּלָמָד בְּלָא מְקוֹת גַּלְיוֹן בְּכַדְמוֹן פְּצָזָה
תְּחִתָּה כְּכָנוֹן:

ובעיקר דברי פה' ג' גראן נטה לאלה הנקראת קרא' הנו ר' חולק. סת' בקב' מהודל' בל' גראן ציריך מודולן שמהמיהילה כ' מודולן היל' נטול גטעס פאס' כהונן. נס גראן חתך נאקל היל' זדרוק. ומ'ס הרכ' מווולגאץ של' כתיב כריך' בירור לזרדיו. אך גדרבןן קיימיןן ודררבנן גראן לההכערן צלו' כל'ן' כהונן גמס' זיס. ל' שאמייקל ליטריך' לאכט'ין דה' ברורה. וכדרליך' כו' גראן גאנון גבל' ג' למינוך מלוי' כמי' לדרבנן וככחת' גדרהן על' יטול סט' מינוך:

אברהם.

סמן שלח

לשאלה ה' כנוליה בוגה מעיקר חזק מות מילא →

ה) רק נוקט סכנה חמיהך:
א) **תשובה** לכהורה פצוט ולייש רק מזום סכנה
בגמול ימול החת למליה חחת לפעריה.
מליה מסילוי מתי. ואס כי ענפה דס ברכיית מלה
בכמוה פערידס' כהה דרי' נבן הצעני הצעני צו ווילן חמיין
זו וס ברכיית טיעס'. גלון חמילה ופריטה يولן דס וכבד
קייס' נפנתה דס ברכות. ועדן צדקה (קליג': חמלר' כ'
פפלה הא' תומנה דלון מײַן מעכדרין לי' פיטעל מודחאלען
סכנהה טעל' סכנה הו' כו' ווי' האמרת דמליה מאירל
חויז' מלוּם מליכ' הון רה' סכנה הו' ומלאה גופא
דוחומת צבאת. ואף חס התה' וווריה מליכ' חיינו מפקח
בזוניא רק סטול' טרי מלה. וכין דהוּי מנטז'ן דיעינדי^ה
ה' לינו זומחה סטט כהוּ קליינט טויל דהס כי' כבל מזרב
וועץ לה' כי' זומחה ברכות. ליטול' אכרי' קפער להכרים
פדרלים כטורים כל הלילה ומוסס מכינה מלה בטעמה
זומחה ברכות. ומפלקס במנחות (יע''): בטעס מזום
טאנדר דההה קמעיטה למ' האכנה טוב דומן נס מזום
חיזיב' מלה. כי' כוין טאנדר דמלה מיטוך ופריטה
ברכנת. טוב נדמה נס מזום מליכ' וגיון טרי' מלה.
מאקראי' טהן חמיליה מוקוב מלה רק מזום סכנה.
ומה

הנהיה ונפמ"ס נרחה באה דכמ"ב וכ"זuccה צוותה נגלה שופחה רוכ נוכחו לו רוכ כקייפי איה שצטיפו אמן דס כריה לזרק למולו. חילוק י"ס בין רוכ נוכחו לו רוכ הקיפוי. דרכו נוכחו ה'ל' לנברך על מילוטו. וצמ"ל היה צו ערלה כביספה ולא פ"ס עדל קשיטות והיו נצחים עדל צ"י רוכ נוכחו לך. וקודם ח' וויל' נו' עדל דקנ"ל עדל ח' סלול דוממה לה' מושבבו מלחול בחרומה. י'הניעו יוס' ר' חי' חי' נבנה צREL ברוכו. רק מילא נמייך וצמ"ל כביסת וקודם סבציטו ממנה דס כדרים ערל פ"ס למ' נפיק מפלותין כיוון להלמוד.

אך מא סיס לאכמר נגיד מוחמת סמיוט פטש
להמת כהונן. ועפ"י דרכי בכנתה ייחוקלן ס"י
שפירם סוגית החס נגיד לוח' רלו' גמרך הילן
בבעל דכון פ"ה, כד מתחילה לה נפיק מכברתו הילן
בדבוב צניטס. ומינס דיק הכנתה ייחוקלן ענן מני
זון דכברוליס לטשות דבר נגיד רוכ' ניגצת דוקול
צ'ץ. לפ"ז י"ל נגיד מילה גוי כוון קהתינוק קודס
זילט מלך ה' למ' נפיק מתרלוואן עד סי' נמול רוכ
מניסס רוכ' גודסו ורכ' קקיטו וויה' דמרקעל נפיק ייל
צ'ט דקלמן ולמ' גלמוד מוה נגיד ריכ' צאנדר געטה
אונגול וויה' לממר קזבונ' געטה ערל דרבונ' הח' ניד
למארן בכיל. דבוח לאירן פוג' דרכ' צניטס נצנזהו מומסל
עדל. וויה' טאטץ' צפס הג'ת' ס"ר דס' ז' ס'ק' י'ב' ט'ג'ל
טמפלר מהול וגטיפט דס בריה וס' בז' לילן דרכ' גודסו
וזו רוכ' הקיטו לאירן למולו היל' צממחיל'ה לה ס' צו יומך.
סתמך היינו טענתול וקורס שטיטיטו זו דס בריה עדל
בז' וויה' נפיק בענפה מצלמות צי' סיס זו רוכ' חדח.
הילן קעלן נגיד סכבר צי' מהול גמוד הין מוכ' להוות נעלל
הילן ברכ' צניטס דוק' :

אך – יס פלרכט מלהר סגנון, יליין המכובן היה האמינו
וה רוכ נווכה. כי לאון המכובן היה האמינו
מחמש צליין היה חלן הניס פולס הקמילס. יאן כס מוישט
צנטדר בבלן. והוא נולה צניאיל הוי עטס האמלה. היה
טאנטראך גאנטראך. ווּה' ציון צליין היה המכובן צ'כ' כס עטס
צנטראך. ליטם דאסיג מלינו צווחיס (ינ'ז) כסורי קדס
צומילס. צומילס מפלרים ט'יכ'. ה'ג' ייל צויען היה קע-ס-מכובן
צאנילס הס עלאס הינס עטס האמלה. וצ'כ' מהני דהני
חאנטאנן ולט מי רזומל יונט קע-ס-מכובן הס פלאס האמלה.
האנטאנן צאנילס קל צאנילס זמקוס חדד כמו טפאנט. היה ס-מפלרט
רווב נויכה החוט גואול וכחות שעיקר השטראטה כעריג
רווב כי-קע החוט גואול כללה כללה. וזה פלרכט' היה תימול
מחנות מכוסה היה צ'ן כלון מללה כללה. ולט קומל דס'יכ'
רווב נויכה רקעטו רוכ נווכה. ולט קומל דס'יכ'
לט פימול רוכ כי-קע ט'נדער. היה גוּן דאמטנה לא מיילו
בלל מודוב כי-קע. ורווב כי-קע קוֹת עטס האמלה. היה גוּן
הע' רוכ נויכה סלען עטס האמלה מיט' מאכט' קמיילס' .
וה כרול געניע כב' כג'נו' פרדס'. וזה ס-הארדי לעטיל
ס-הארדי קות' צ' סהון לר' מדכרי ר'ה הונז בעטס כתה ח'פ'י
צאנילס הנט טס פידס' טרווב כי-קע ייט' כלל דערוי
צאנילס ספומ' עטס האמלה בעטיל;

ולְפִיּוֹן חין לרמותו לדברי כנכת יוחוק ל' הק' ל' רכומוד רוכ סקייטס חין לממר דכין סרכ' נוככו לה חור ת'ינו נצחסה צREL רוכו ה'מדו דלעטן פ'ס חמילה רוכ גונגה לה מצלחה ומל' מוויד. ונרכ'ה קק'פה גומ'ה צויל:

הגהה הילג'ת נריה כהה רכוב פטץ' צבצ'ת נסלה מוקל סיס כו צללה טומפה רוכ גוכטו וו רוכ קקיטו
ף' סכטישו מהנו דס כריה לירך למולו. חילוק יס צין רוכ גוכחו וו רוכ הקיטו. דכרכו גוכחו היל' ג' לברך על מלטו. דצמלו היל' צו פדרלה כביססה וויה פ' עדל מושבאל וויה געטה עדל פ' רוכ גוכחו לאדר. וקודם
ה' וויה נלו' פדרל דק'יל עדל ס פדרל זומחה להו מטבחו מלחלול כהרומה. יתגניש יוס ח' היל' גונבה צרל כרכוב
ה' מהיל' פדר'יך דצמלו ס נו צרלה כביס' וקודם סכטישו מהנו דס כריה ערל פ' למ' גוניק מפלחות כוין
ה' מהיל' פדר'יך דצמלו ס נו צרלה כביס' וקודם סכטישו מהנו דס כריה ערל פ' למ' גוניק מפלחות כוין

אשר ע"כ נכללה דנאי דכהן דרכ פפה מוכה דה
לעו מוקטן סכינה לע"י ר' יוס מילוה במליה.
זרע הפטה טית סכינה. טוב הכליל מילוה מילוה.
דוממת נמה שכתחנו כטום יתנים כהותם (ל"ג.) בכהן
הפטה לחייב להילאה בטל הגנאה ונמיון והכליל קהן
הפטה ר' הפטה להילאה בטל הגנאה ר' מהחלה וקהבורה
תקצתה בגנאה. דכין ז"ה הפטה בטל הגנאה כבתרולחה
זורה לה גן הילא כחולו יהו תרומה לע' ר' רביביה והכליל. ר' ג'
ניין טהו הפטה למילה בטל מיליה ולי להו המיליה ר' כ'
מוסוכ למול לסוכן חמינוק. כבתרולחה מורה למול כתולו
מילר מילול ומילן. וכן מעין הפטה דס דרים לדל
נקוט בפורה. וקח פטחי פירס מקלה זוכרי' נס לא
דבש נבריך. חן וטיקר הדריה'. פטחי' עלמו פירס
נקולרין דקי' על דס ברוים סכירה סיינ. רק מזוכס
סקכל מלך ווילט דס מילון נסמע סקטפה מילוה זכן
מעתי מחדנוור' וללה' מונן וכ' בז' כוון ז'ה הפטה
טל גוליל מטה נקעתן קהטיל' מילוה:

וּבָזֵן סָכוֹם מְכֻלָּל קִמְילָה מִמְילָה מִלְמָן נִיכְרֶת כַּמְמִיעִי. הֲלֹא שָׁהַן הַמְלִילָה מִפְנַחַת לְהַלְלָה. מִיְמִינָה נָס הַמְלִילָה בַּכְמִיעִי דָוָמָה סָכָם כַּיּוֹן סְכָנָה חַמְמָה יוֹמָר וּפְרִנְהָה הַמְלִילָה כַּמְמִיעִי קְטָנָה אַגְּרִיסָה פְּדָלְרִיסָה. וּמִימִינָה דִּיקְרִי זָמְנָן שְׁפֵל מְדוּלָּטְרִיךְ רַחֲמָנוֹת מְחַבְּרִי מִילָה כַּפְנַח זָהָם מַקְלָקָל חַיִץ. דָלִי חַפְצָה לוֹמֶר נְבָשָׁס מִילָה. דָלְמִילָל שָׁהַן חַיְלָל אַסְטָה כַּמְהָרָךְ וּפְרִנְהָה יָוָן גָּלִי יְדָהָה הַמְלִילָה בַּכְמִיעִי סָכָם כַּיּוֹן דְּלִינוֹת מְעַכְבָּר. גָּמוֹ קְלִילָה קְצֻוּמָר הָס כְּטִירָה בִּזְבָּשָׂה לְהַטִּים דָוָמָה סָכָם: וּסְכָם יְקָעֵב יְמָול כְּסָפָקָה קִיּוֹס וּמִלְמָן לְעַכְבָּר:

➔ נָחֹזֶר לְדִבְרֵי מֹסֵעַ יְמִינָם כְּכָל הָעוֹלָה וְכֵן
לְכִינְתָּו לְהָלָל לְדִבְרֵי מֹסֵעַ וְכֵן בְּמִלְוָה תְּהִלָּה
מִכָּל דִּרְכָמוֹת (מ"ז). וַיְהִיא צְבָחָת כְּהֻכָּת נְמִי טְבִילָה
וְמִכָּל דִּרְכָבָב וַיָּוֹרֶק עַל הַנָּס גַּמְיָה דָּלָן הוֹהָה
טְבִילָה. וַיְרִא שׁוֹמֵן בְּסָר לִשְׂמַח בְּלָל טְבִילָה כְּדֵי
לְהַלֵּל טְבִילָה. וּקְסָב הַמִּזְבֵּחַ לְדוּרוֹת הָלֵן כְּלָן הוֹהָה וּלְקָ
רִיקָה פָּלָק כְּמַוחַץ וְחַמְרִים טְבִילָה וְלָמָה. כְּלָן קְהֻכָּת הָלֵן
לְמִלְרָכוֹן טְבִילָה רַק שְׂזִוְנָה לְקַבֵּל הוֹהָה וְלָגָל לְהַסְכִּיפָלָה
לָמָה נְכַנְסוּ לְכָרִית וּמוֹלֵה שְׂטִיחָה בְּמַלְרָיוֹס כְּה נְגַהֲלָנוּ
דָּלָת הַמִּלְחָמָה תְּחִלָּה דָּס פְּסָמֵת וְסָמֵלָה כְּדֵי
יְגַהֲלָנוּ וְהַכִּיהָה רַצְבָּה סְסָן. וּמוֹכָח לּוּמָר כִּיּוֹן סְנִכְנָנוּ
כְּרָבִים נְהֹהָה דָּלִי הַפְּצָלָה בְּלָגָט טְבִילָה שְׁלֵפָנִי זָוָה נְסָ
טְבִילָה עַמְלָה נְכַנְסוּ לְכָרִית. וּמַכְיָה נְסָס לְזָרוֹת סְתִין
לְרַק כְּהָה מִצְחָה לְדָרְךָ נְכַנְּלָה דְּכַטְבִּילָה בְּפְלָמָוֹתָה נְכַנְסָוּ
כְּרִיכָה לְהַלֵּל מִלְלָה וְרַק כְּהָה. כְּיֵי כִּיּוֹן דָּלִי הַפְּצָלָה לְמַלְלָה
לְהַלֵּל מִלְלָה הַלְּבָשָׁה מְקֻסָּה בְּכָנָה. מִצְמָה זָוָה נְסָ
מְלָלָה בְּעַמְוֹתָה מִמְּנָה מִילָה וְהַכְּנָסָה לְכִירָיוֹ סָל הַחֲ

וְאֵין לְהַקְרָבָה לִי מִמֶּנּוּ מִשְׁמָדָה נָלֹאת וְטֻבָּה חֲכָם
כְּמוֹ שְׂטְבָּילָה מִצְבָּה בְּגָרוֹת. כְּמוֹ כָּן קְמָלָה
עֲכָבָה בְּמִילָה. וְהִיכָּרְךָ קְוִסְתָּה לְהַזְבָּחָה מִנְיָלִים וּמִקְרָבָלָה
חֲכָרָה חַיִכָּה. תִּימְלָחָה מִלְּלָה. וְהַרְחָםָה דְּחָקָה
קְרִיבָה בְּפָמָלָה גְּמִילָה בְּגָנוּת גְּמִילָה בְּגָנוּת
בְּגָנוּת בְּגָנוּת :

וְנַעֲשֵׂה דָלֹתָם מִלְיאָה לְלִילָה מִצְכָּה לְקָרְבָּן דָעַתְּלָה מִעֲכָבָה
כְּנִידּוֹת. סָתָן כָּחֵס רַחֲף בְּטַהֲרָת מִי חֶלְמָה הָס

ונמה שכח מカリיל לפוך וסכךו לפול או למש רוקה. מטעים דיט סס נס וס צ'לן מס קחיהו ונפרעה זורמי מלו כו וקיל בטפה וס גרא:

ב) אך נכלוורה קפה בכלה דמייט ור' ר' דהמר מוקלך בחנוורה חייך מודולטדריך למפריע מילא בקבבם ציט מוקלך במכווה חייך. ואכלוורה קפה לפמי'יך בער'יך ודע'יך קלח נפלו חמיין כל חח' המילא קודס חמיה מילא הפסול למלול כל סמרק טיחומו לו חמין כל חח' צימולו יוזו. דלו' ייס' מוגדר מסוס סכמא נפזומה. כי האחד להכחילה להכלה לזרען לחילול סכמא. חייך לי' לחילול סכמא. נאילפה להכחילה דומה סכמא כי הטער נטרכ' מלון. וויא' מוקן גמור הולג כתניינק צל'ה ימתכן. הילר הייל בענימה קיל' חולדא ודצומט בזוטל נסמה. חייך' חובל צונטעל דס שוקו הנפק נקמ'יך חומ' זכמא וקנטוונט זכמא זכמא זטונט מנטו נקנטה נקנטה. זיג' נטיקון צתינוק צמי' צונטעל מנטו דס שוקו נפק. זוק' נטיקון חומ' (נקנות כ':) דמל'ה כו' מג' מל'ה נריכס נוגען ואו' כמו מנג'יר עטלקה רופרטוק במנ'ה סוף סי' פכ'יך וכלהטאו' סס דהו' חוו' מון קהוורה טה' דקי'יל מוקלך במכווה פטו' :

וְאַזְרִין לוֹמֶר דָבָר יְכַד לְדִי סְכָנָה לְפָנֵי חֲסִיב מַפְקָן כִּי־זָהָב צַבָּאִי אָז סְכָנָה וְאָוֹת רָק נְלָס דָלָן כִּי־לְדִי קְלָקָל. לִיהְיָה דָלָן נְדָח טָלָה יְסָכָנוּ יְוִיכָר. יְכַדָּה וְאַזְמִיחָה בְּצַמְלָגָה סְהָלָן לְנוֹפָה וְחוֹבָב מַפְקָן כִּי־יְסָכָנוּ וְכִירָא בְּצַמְלָגָה סְהָלָן כִּי־מַזְמִיקָן. הָלָן דָלְבָעָס פְּטוּר לְמַה כִּי־יְמִיקָן בְּנָמָקָה הַגִּיאָוֹת וְכָלָאָרָג כִּמוֹ שָׁמָיָה צַמְמָכָן סְהָמִיקָן בְּתִמְיוֹן סְנִיטָל מְמוֹן קָדָם כִּי וּמְהִלָּה מְזִמְזָמָרָן סְהָמִיקָן כִּי־גַּטְעָל מְמוֹן קָגְסָמָה. וּמְהַלְּגָה תְּמִיקָלָקָל כִּי חֲסִיב מִיקָן כִּמוֹ נְדָח טָלָה יְסָכָנוּ וְיְוִיכָר. וְאַז כְּפָה דְלָטוֹלָס הַיְמָלָמָל פְּטוּר. הָרָק לְרִין :

ו^{צְרִיךְ} לומר ותַּחֲזִיק בְּמֹתָא כֵּן הַכְּפָר לְמֹלֶס סֻקִּין כִּי
הַדָּס אָז יָכוֹלֶס נִמְמָס. מִתְּ שֶׁלְמַזְבֵּחַ צָמַקְתִּי וְנוֹכְחַ
טַל סִירִיךְ תְּחִתְּ חָתָם בְּצָרָב. וְתַּחֲזִיק בְּמֹתָא כֵּן הַכְּפָר
חַטָּאתִי וְמַגְנִים הָיוּ וְוַהֲבָה בְּכָתָם מֹתָא דִּס כִּי
לְבָשָׂר וְפָנָס. וּמַלְאָה בְּכָנְעָנִי כִּי כָּתָב כְּרוּכוֹת
לְבָשָׂר מְזִילָּה כְּלָמָד בְּגָמָה מְפָלוּמָן דְּמָתִיעִי הוּא. וְתַּחֲזִיק
בְּמֹתָא כְּלָמָד בְּגָמָה מְפָלוּמָן יְלִיפָּן. נִילְךָ מִינָה
זֶה יְדָשָׁת בְּכָתָם. וְתַּחֲזִיק דָּהָר מְקָרְבָּן וּזְמָן. הַכְּפָר
מִי לְמַגְנִים דְּכָהָרִי נָגָן חַטָּאתִי קְכָוָתִי לוֹ וּזְמָן. הַכְּפָר
גָּנוּן לְזָה עֲפָרִי הַמְּבוֹרָל בְּגָמָה כְּרִיּוֹתִים (ז') סָחָר גָּנוּן
זֶה דָּלְיִי לְסָכוֹס קְרָבָן סִירִיךְ תְּחִתְּ חָתָם לְלִילָה וְלִילָה
קְרָבָן כָּלָל וְלִילָה יְיָ לְחַלְמָמָן כָּבוֹד לִילָה לְמַדְלִילָה
חַוּסָר זְמָן וְלִילָה לְחַלְמָמָן. וְתַּחֲזִיק הַס לְמַה סִירִיךְ
וְוַהֲבָה בְּכָתָם וְלִילָה סִירִיךְ תְּחִתְּ חָתָם יוֹקָס מִילָה לְמַה סִירִיךְ
לְחַלְמָמָן לְקָמָנִי. וְנִסְיָה דְּמָתִיעִי סִירִיךְ תְּחִתְּ חָתָם מְקָרְבָּן
בְּחַמְלָאָן לְכָס כָּלְבָר כָּמוֹ הַס כִּי חַולָה בְּסִמְעִי הַקְּרָבָה דְּלָתָן
רַכְבָּה חַלְמָמָן מִתְּנִסְתָּרָן. מִתְּ קְרָבָה בְּיָוָס הַכְּמָנִי יְמָלָא
טַל אַלְלָתְמִינָה וְכֵיוֹן דָּהָר חַלְמָמָן לְסִמְעִי וְעַמְּכִי טַוְבָּה
וְוַהֲבָה בְּכָתָם. וְתַּחֲזִיק הַס קְרָבָלָל בְּחַכּוֹרָה פָּטוֹר וְמַיְזָכְלָל
לְמַלְאָקָה לְמֹלֶס דְּסִירִיךְ כְּיֻס וְלְמַמְלָאָן בְּנִידָה הַס חַלְמָלָאָן.
זֶה כָּלְבָר זְמָה וְוַהֲבָה בְּיָוָס הַכְּמָנִי הַפִּי בְּכָתָם. דָּלְיִכְּ
זֶה זָהָל יְוָלָל נִמְמָס יְמָמָן מַד חַטָּאתִי וְיִסְרָר חַלְמָמָן
חַטָּאתִי כִּיּוֹן דְּסָבָת זְמָן מִילָה לְמַיְזָכְלָל נִמְמָס. וְזָמָה
חַנְגִּינָס תְּלִינוֹן וְוַהֲבָה בְּכָתָם מֹתָא כֵּיס לוֹ חַלְמָמָן דְּסָבָת
חַזְנָן קְרַבְתָּהָן חַדְרִים. טִיכְבָּחָבָן וְזָן קְרָבָן כִּס גַּכְהָ
חַדְרִים זְמָן מִילָה מַעֲסִים דְּזַיְעָן זָבוֹל נִמְמָס וְהַמִּזְבֵּחַ סְפִירָה.
וְמוֹחַד מַחְלָלָל בְּחַכּוֹרָה חַיְכָבָן:

הקליטו מטבח דוחה בכתם ותול' סופ' כייס. ומכל שטיחו
בגמ' מודחלהין בכתם צלה צ'יט סכחהן הוי. כיינו
דומחול לחרב ניכ' לא מזון והו חילוץ כפ'ע. ובו רוחן מרדס
היה חור עלי' יאנין טהון מעלכין סחו' גל' עסק
נימילא. וודקנו וזה סמל חוכם תל' יאנין טהון זונעכין סבל'ל
יילול חמץ. מטה'יך חס אהר יעטב כו' חילול כפ'ע
כיוון טהון חיוב כלל. ומה וחלן בכתה בחנות. קבלן הטעון
סוכנה כו' מוקר נס אהר למזרן. דמל'ה בטמלוונו
וומה ותינו מחייך למול סופ' כייס כיון טהון למזרן חד. ובו
בטלמו ומוקר כיון טהון פירט וככל חילוץ חד. ובו
לטמך עמל מוקר נס יהמך למזרן מזון מזון סכינה :

ד) **ואף** סכמך בלחגנו לראי' סולFOR נכיות וזה מוכיח
זה פועלן רק מהל נס יפרוץ ויפרע וית'
כל חילול מהד. מטה'ך אם ידרט אחר. אין המכונת
בדרכיו. ומקסוס כל מה שזרחה סכם היה חילוק קס
ונופכו גפעת החתה זו נזני פטמים. וכן מוכם בריבב'ין
ארק ר' דמילה כהה ומחייב חילול דרך ר' לר' ולג' נבי' נבי'
ציווילק היל' חילול דמי' נוטה לתלומו. מקסוס דמילה
עלמה וחחה סנה ומילה אריכתיה הוה. כמה דהין כ'ם
חס רוחה סכת פטש החתה נמילה ננד או' זיהה נס כהבהלה
ולריכחיה. ואון' מילוק בין מילון חז'ין צין סני חילולין כו' מילא'
סקפכל נמיילקה עזרומה:

טו) ובן כפומיס (עט). מוטב יתכל כטומחה בתרן
כלהו ולו יתכל כטומחה בגוף נכרה. חכל
חס לה כי תומחה בגוף חמוץ לה כי יתב בין חיכלה
בטומחה נבד לחיכלה כטומחה ושוד ביהם מוקש בטומחה.
יונין טaccel בפקח שדומה טומחה. כי נמל ופרען הן
חולוק בין חמול חד בין כספי היילון כיון טaccel
נמייל שדומה. וכטס כוות דילוק אהס מל ופערנ בכיה חמת
טaccel נדיינו רק טסי' בחילון חדר. וכטס קל וחומר
מקסם דסבילה מהפקח כסימל:

ז' וְהִנֵּן בָּמַיִלָּה קֹדֶשׁ נִכְּלָת מִזְבֵּחַ וְכַיּוֹן שְׁלֹחַ
הַס יְעַטָּה בְּכָתָם הַחֶת טֶם בָּמַיִלָּה כֹּוֹן כְּדִימּוֹן.
עֲכָצָיו נִיכְּבָרֶת מִזְבֵּחַ סְכָנָה. הַן חִילָק בֵּין בְּכָתָם
הַחֶת לְכוֹת הַחֶת וְזָ. אַבְּגָל הַס גַּעַג סְכָנָה וְלַעַג סְכָנָה
וְזָהָב עֲלָמָתוֹ רַק מִזְבֵּחַ סְכָנָה חִילָל הַחֶת טֶם מִיטָּן
וּפְרִיעָה הַסּוֹר בָּמַיִלָּה כְּפֵנִים מְלָחוֹן:

ווע"ב נימול נמי הוכחת קג'ן' מקלקל נסכמה חייז' מזרה לטריין למפני מילא. דהיינו מקלקל פטור ססי' מחייב למול סוף קויס טלי' יחולל סנה. דחטףין למול טהום חילול חמץ פס מילא ופיטעה. דהיינו מקלקל פטור הן הקמלה ופריטה חילול כלל. לא יס' לייצ' בפטיטוות דכלהית קג'ן' מפרק להחר וגפייטה דג'ק' חור ומולן:

ח) ורג'ה כספי סקנלה יס כוונת מילא נס חמלו'ן בלקוטי חורה בטעמי הכללות סוף פ' נ' לך. ובספר הנקה טעל פטמי המנות. ועוד יותר זאת חיקוי וזה מקון ל' כה וחרבך דרכ'יך ייכרך זיתעה פזום לאכלה מילא ולפריעא ומילא'. ובפרט חורה טעל פ' ב' פטמיים האמלים שכמו'נו מן הארץ לעל' בכיריות מילא כה'ודס כורה העדלה כי' סגנונות האמלה בנה' דריש כריכת העדרלה וכיר' מילא. האני' הפליטה מילא טעל'ן. לך כל לסוגות אלו פריעא.

ולג' טכל בחוחילה הקואה פטולה. ע"כ נס נפניא רמות שלוותה מהרין כיוון דבמונן פורה לא כי הפסל כלה קף בדיעבד כל מגוון החילה. ע"כ נס הטעילה כל גוון גוונות קף כל גוון הכס魄 נמי'ה כי' נס כי לדת' כי' הפסל להקלת כל מגוון טבילה נמי'ה כי' נס עבד לשבכ כמו נמי' חטא. אבל כל קה' ווי' הפסל חזילקה כל מגוון מיל'ה מוטט סכנה. הו' ריק לאחיה לה שסתור אוון שס נא' ימליך ח'יך. אבל בדיעבד היה טס מל וללה לאן קף טבכינן התינוי לסכנה ונעבה עבירה. חמ' צביל'oso וס נא' נתקטלה תמנוא. והפי' טREL שמתו לחיז החמת מיל'ה אס מלו בדיעבד טטה מלא. רק דחיב' צבילה כל' זומנו כמי' דס' י' זכורות סי') כדר' היסוד של סכנתה. וכינו' מוס דחיז' מיל'ה זומנו בטל מוק תינוי. אבל חייך מיל'ה עזומה נא' בטל בקידי'ן ואלוי' ח'ווע. אך לנטיגידיל ייט' מיל'ה כל' זומנו ולג' טפל חייך זומנו ע"כ ח'יך מיל'ה כל' זומנו. ומ'א צבילה הווע קף עטכיז' הכניס כתניין לא-סכנה. וזה הס כל' ולג' מנק' קף דהיסוריה עבד מהילה כטיריה. והפסל חזילקה כל מגוון מיל'ה קף בדיעבד. ע"כ נס ח'וס מלה מיל'ה יינו משכ' בדיעבד אס נא' ח'ן. רק לאחיה לה שסתור לאחיה לה שסתור לאח' אס נא' ימליך ח'יך. זוכ' קמ'יאס האסורה לאחיה לה שסתור לאח' אס נא' ימליך ח'יך: מכך מלה לאחיה לה שסתור לאח' אס נא' ימליך ח'יך:

יא) עורך יס לערין טל מוש קכטמוי כלהות ח' הטעט
דט' ח' מון מוכלאן סטוק לחטיכה כרי' צ'ימן
בלילקה וויל' חילל קנט שוד נמל'וּת. ולכ'וויל' קפה דכין
דטטביבה דז'וּה מדריךן לא' וכדי' טז'ילא' כטיריה בלילקה
טה'ילוּ זון פולא. אך אה' לא' קפיט וויל' חיל' סכחו
כן. מ' זומחה הקט'ל'ה ניז'ס נאכטמ מטוס תכבה מולה
צענעה כמו קקט'ר מלכ'יס וויל'ס סטט'יס כל' בלילקה
ווזומין קנט קוטוּל' וויכר דמתס סח'יטס לח'ת הנקה. כי'
פוקול' וככבר דחמה מיל' אה' פקכט:

ב) ובזה מיזוג טוֹד קוּסִין הַכָּל בְּלוֹת פֵּי לְמַלְךָ
 חַמְלַיְנָה מְצֻבָּתָה כְּמִילָה כְּמוֹ שְׁמַעֲכָכָה תְּוֹלֶה
 נִירּוֹת. וְהִכְמִי קְבָּה מְנַיִּיל דְּמַקְלָקָל בְּחַכּוֹרָה חַיִּיכָּן
 יְמִימָה מְפּוֹסָם מְלַיָּה וּמְלַיָּה גְּפָה דְּחִימָה סְכָתָה הַוּלָל
 מְצֻבָּתָה וּמְלַיָּה בְּחִינָה מְצֻבָּתָה הַךְ לְפָמִים מְזַעַּד הַךְ
 חַחְלָל שְׁמַעֲכָכָה. דְּמִימָה יְכוֹלָן לְעַטּוֹתָן בְּלִילָה כְּמוֹ שְׁטַפְכִּילָה
 סְפִּיכָה בְּלִילָה חַלְיוֹן יְמִין קוֹהֶן. מָה הַלְמֹרֶת מִימָה זָוחָה
 בְּבִתְחַנְּנָה מְפּוֹסָם חַבְיכָה מְלָא בְּצַעַמָּה כְּיוֹן שְׁכָכָה דְּמַחְתָּה מְיִילָה
 פְּרִיעָרָן אָמָן כְּבָנָה כְּהִי מְקַלְקָל בְּחַכּוֹרָה פְּטוֹר נְלָגָעָה
 דְּקִי יוֹלֵם וּפְרוֹטָה מְלָא בְּצַבָּתָה:

ב) **עד** ייל בלחון מהר ודלוטה הן כתליה מהויכת
כלל רק מפוס סכנה ומה סאמיליה דומה
וכמת ולו ג'תרין צימול סוף כיוס מוזע וכטפפת דס
גדירת מלוא אף בכבר יול דס חמיטיך ופראיטה צ'ט
צמאוונ שוד דס נבל נקלוח כטפפת דס זדרית ומלאו קי.
דומם למייך מאכלי נס' נכוורות כי פירק מ' דס סחט
דריך האסיכה והה נזקוט מושך דהמבר ריבכ'ל זטחט טבל
ז'יז'ה צאטניכא יול יס ליל נלמוד מדוקטור בזענער יול
קעכ'ל מה דהויגל מ'ה צליל פאכ' נלהמיה לאיך האסיכה
ההטיגן דיזעל בסיום אהיך אס האל פראטה הכל מלוא
חתת טיעיך. וכינ' כל מה סאטטיך הכל מלוא חחת. ואכל
יעימה פכת כיין טלא פירס סמיךן ג'תגר חמיטיך
הפהידים כו' מילן. זומחה לכל זון טלא פירס חוח אף
טל ליאין טלאן מטבחין כיין צליין הול נ'כ מטאכללה.

הנ"ל בזאת נסחאות מילון נכון על טעם הכלולן סכו"ם גילה טיק וימין:

הַקְרָב אֶלָרָתָם.

סימן שלט

נסתפקת בזיהוקו וכלה ל' פט' כיוס קמיין חל לנו כבנה ווימתה בזיהוקו והם מוסuds בביבסכו זיהויו כזיהוקו ומונגה מספקה להפ' סוככה (ל'ג':) אף אם דוחו נסתפקת זיהויו כזיהוקו ומונגה מספקה להפ' סוככה (ל'ג':) אף אם דוחו נסתפקת זיהויו כזיהוקו ומונגה מספקה להפ' סוככה (ל'ג':)

אִבְרָא דכ' מניין ז' ח' ל' י' דומה זקורות עיקר מלומס עליה נאחסנו ומו"ז נזכר סמלקו סבירי נCKER לחס ה"ה לד' וו' נכו' נזכר צמי'ו דכחו'ו ח' י' מטען צומחה חולין ט' כ' מומו' דמפיקים מושיל' לנגי' נלוד' סחיטתו מטה'ג' צמי'ו' בום לסק' קול' קי' פון:

אך י"כ נצין לדל נ█ריה דחמי ר' ר' מ"ס ק"י
פכו בכתה דחי ותו סילוק מיזג כמו זכי
סמלינו חי"ג נגלו ולחמו ולכסונו תבל זה גס בפה
בזוס ק"י מולה ה' מוחיב במלגה אהיל צלע ק"י
וחולו מזוז ברגו ופסנכת נפחים ק"י דוחה מלומ מ"

חומר מומלץ. אך יטן טלייר למולן מסום סכינה. מילג' נטען מלחמת מילג'. וטיז'ו בכללו הטעפה בס' דרכית. אך לדוגמה ספר פקינה ומיל' מילה וכפריטה קווין כן הילג' מילג' נדריך וחוינו מפלכ'ן. וזהו ורבה כפירות לחצון סנס מיליג' מהווים. והטנטס מוכ' כמו פלטנטס מפ' דנגי'ו. יטנים פליק' הילג' גמורות. ונכלהם כוניות הילג'.

א) ודרוגן צומיגטו זכ קמו ממכמים ננד הקמילוי
וומרדים כי צומיגטו ננתנו כתביעים
שושין כל מילא צפה רק טוי כליו זוכיה וספוג .
ח' צפצת כלו ווילן כודס ממוקמות לחוקיות חומרים
עלן יונת כלל צומיגט :

וְהַנֶּגֶת נִפְעָם כַּרְחֵדָן סְכִיל דָּוִי כְּהִלָּו כְּחִיל
מְהֻלָּל וְפָרָט וּמְלֹאָן וְחַלְבָּר סְכִינָת מְתָן טְוָרָה
הַיְלָה כְּרַחְצָר בְּלָה מְלֹאָה כְּפָה וְכְיִלְלָה כְּמִיכָּבָה
בְּפִינְגָּע וּמְלֹאָן כְּפָה. הַיְלָה קְרָבָה מְלֹהָה לְדִבְרִים אֲשֶׁר
לְפָנָיו כְּכָבָה. מִיחַמְמָה מְלִיכָה לְלָהָה סְמָמָה. וּכְמוֹ לְפָנָין
זְהַוָּה צִדְקָה לוֹ סְסָס לְיִוְיָה סְכִינָה לְחַדְךָ תְּיִי דָמָה בְּבָטָה
זְחִימָה הַקְּרָבָה כְּחַדְחָכָה כְּלָה לְיִכְפְּתָחָה לְנָ. דָמִימָה
זְהַוָּה כְּמָוְרָה נִיְיָה עַל חַזְוָג וְזָ. הַיְלָה בְּיַוְן סְבָבָות כְּמָוְרָה
זְהַוָּה כְּמָלָה נִסְס לְמְלֹאָן כְּפָה שְׂוִילִית קְדָס מְמֻקּוּמוֹת
בְּסְטוּמִים:

בְּאָמֵן וְלֹא דָמֵי לְרַחִיתָה הַמִּיקָּן שֶׁמְלֵיאָה בְּגַם קְדוּם
מִילָּה וְתַחַת מִילָּה. וּכְזֹאת הוּא חַן רַחֲמִין.
כָּהֵל נִיכְּרָה סְכוּנָה כְּתוּרָה כִּי לְרוּמָן. גַּם דָמֵי דְּרַחִיתָה
וְשֶׁמְטִין מִילָּה כָּלָל. וְלֹא שְׂירָק לוֹתָר סְכֻלָּל מְלוּמָה
זְוִילָּס פּוֹ. וְלֹא דָמֵי לְסִגְבָּה וְתַחַתָּה סְמִינָה כְּדִי
הַמִּכְלָל. וְשְׂירָק לְמַר סְכֻלָּל עַדְיוֹתָה. וְלֹא טְבוּלָה
תְּמִימָה טָנָס טְבוּלָה פּוֹ טְבוֹרָה. וּכְזֹאת מְלֵיאָה שֶׁמְטִין נִיכְּרָה
צְטוּרָה מוֹלֵד פְּקָדָה. וּזְוּמָה לְאַל (דְּרוּמָן ק':) גַּיד הַנְּסָכָה
חַטִּיעָה וּוְהַגְּבָּה מְסֻסָּה דְּכַמְּבָּב לְאַל יְהִכְלָל גַּיִן הַנְּסָכָה מִ
בְּכָבְדָלָו מַוחָר. לְאַל ר' יְסָודָה וְאַלְמָן מְבִנִּי יְעַקְּבָּךְ נְסָכָל
גַּגְגָּן. וְפְרִין בְּכָמָה טְמָלה מְוִתָּהָה לְאַס. לְמָרוּלָן
בְּסָטִיעָה כָּהֵל אַלְמָן בְּכַמְּבָּב גַּמְקוּמוֹ. וּמוֹכָהָר בְּמָסָס
דְּסִבְרָה ר' יְסָודָה דְּרוּמָן חַן נְהַסֵּר וְאַל שְׁמָחָץ כָּהֵל
בְּכָמָה טְמָלָהָן חַן פְּקָדָה. וּכְזֹאת הַוּכָּה דְּכִירָה בְּהַמָּבָּס
לְעַקְיָה סָס. וּמָף חַמְמִיס לְאַל פְּלִינִי צָלִי רַק מְסֻסָּה דְּסִיל
לְדִסְסִי נְהָרָה. וְאַל כִּי כִּי בְּזָהָל כְּמָלוֹה לְמָלָן מְמֻקְומָה
מְחוּקִים. אַל סְלִעִי דְּכִירָה טְכִירָה חַן סְכָנָה. מִמ'

ב) **ולענין** כדין וזה מתייחס לנחיתת כפירות
כלצון אף אם ספק סוף כל פיקת דחויריה לא מומלה. בוגנס סקדינה גוטס כי
ככלצון:

וְאַךְ נפי טען כבמי מ' פה לאכ' יס' כו דוכנ' ג' וילען ידרהן זטמדו הָרְגוּנוּ צל כל סיינ' ג' יוניכט כט' מלולות מל'יה לאכ' האקונדילס כהבו סודומ' ג' ווילוחות אָרְקָס' פה' נכס' יס' צ'טעל מל' רע. ווילען לא-בנ'ת' ג' חמץ סחומי'ס' צ'בֶה סטול' יוק. כי בְּלֵפִי מְלֹא אָרְקָס' ג' זוקן. ונדולמ' מ'וֹס' כ'גְמָעָה (צ'ג'). ז' ל' יומל' וצ'טעל' ג' מ'ל'יקין כי' וה'ר'ד'ה' ודר'ז' כה' ר'ב'ז' ס'ומ' פ'ת'ר'ז' ג'. ווילען צ'בֶה ס'ל'ג' ג'ר'ן. כל' ז'קן ז'ז' ז'בד'ן הח'י'ק' ג' ב'ח'יל'ה מ'יא'ז'ק' צ'ב' ט'ה' ס'ל'ג' יוק' כל'ל:

ND2

22

חסודיס ומלמ נ' כוית נכווון מלוחן מנטהו אל זכו

ד' תנאי תרואה לצאת בכרבת

116

פְּרִיאָה כַּפֶּן, נָרִיךְ בְּדַרְךְ פָּלֵן בְּקַדְשָׁו יְרוֹם
הַגְּרוּעָה [בָּבָשָׂר]: (ב) עַל פָּלֵן צַדִּיקִי יוֹן מִנְכָּרֶב
אַלְמָנוֹן יוֹם בְּזָבָחָה רְגִוָּתָה יְהִוָּתָה מִלְּדוֹתָה. רַק
אֲלֹל בְּנֵרְגָּשָׂה כְּרָבָה פְּנִימִיָּה פְּנִימִיָּה כְּשַׁרְבָּנָה
בְּצָבָא מִלְּדוֹתָה. תְּנִינָה מִלְּכוֹרָה. וְהַמָּסִים יְהִוָּתָה
מִלְּאוֹתָה. עַד צְוָוָתָה גְּרוּעָתָה מִלְּרָאָה. וּ
סְבָתָהָתָה שָׁבָבָה מִנְכָּרֶב מִתְּנוּבָה. מִנְכָּרֶב מִלְּוָאָה
[בָּבָשָׂר]: (ה) הַיְוָן נָרָךְ כְּשַׁבָּגָה כְּחִילָבָן
הַלְּחָם וְכַיְנוֹ בְּנֵי (בָּבָשָׂר) וּמוֹעֵד צָבָה טָהָרָה
כְּרָלָן וְנָרְגִּישָׂה מִלְּגָמָה חָסָה. קְלָלָתָה כְּחָמָר
כְּשִׁינָּה. שָׁלָה גַּמְלָה כְּקַדְמָה עַל כְּלָלָתָה כְּמָה
כָּלְבָד קְדָמָה דָּוִן בְּלָטָאָה. אַחֲרָה מִלְּבָרָךְ כְּמָה
לְכָלָבָד. נְלִיפָּה. בְּכִילָה בְּעַלְמָה בְּיָמָה מִתְּנוּבָה
וְהַלְּגָוָתָה רְאָתָה לְיִקְתָּן מִתְּקוֹן כְּסָמָךְ. בְּעַגְגָּה
מִכְּשָׁלָה וְדַבְּרָהָה תְּהִוָּתָה יְהִוָּתָה מִלְּדוֹתָה
תְּהִירָה: (ג) הַמָּרְכָּבָה מִפְּנֵי כְּלָמָדָה
בְּזָבוֹב [בָּבָשָׂר]: (ה)

ד. דין מאכליות אחרות הבאנו חור
הפת וחולקי לטעמי דרכך
(ה) כת נרנץ וגמלים מהמתם כסבוזות
שג צב עירום לאלהן בזאת. כ-
בז'ו. יזרעאל, גניין, ומוי מלחום אף
זהן טושנו ררכא לפניכם. וברכת קתנות
לכל רוכחן. דרכחת המון פוטרין. וכן פר
וחילופין ערכותם הפת אלל בגביה פטרכין
פערין נצרכין פתק : (כ) כת נרנץ
פיטרין עירום לאלהן בזאת שגדת
פיטרין גאנצינן. אם הילג מותן כל-פתק. ס-
ואיל נסקרו על ידי ררכת טומולו. לדלא ו-
וילען טשיגין ררכת להלארס. ררכת דבל
דרכחת מעון פוטרין.
סבוזות כל-פתק : (ג-ד) כוון כפה צוין כל-פתק ב-
ררכותם כל-פתק צורך ערטון פיטרין כסבוזות
לפונות טונדוון מליכן. ואותם כוון כל-פתק
מץחט פטרכין. וכותם זאטלטום גאנטלא עס-
זונען מידי ספק (ה-ו) פיטרין שחקה היל-
לרי ררכת כל-פתק [א-ג]

ה רין דבריהם הבהיר לאחר סעיף
הטון :

זסירות ומלאם ני' כוויות נכורות מלוחות מברשתות כל צבו

בתקון נמירות (๒๖)

(ה) נולא ספה מנקוט ביטחון קומקס ביטחון קומקס צבאות [בצ']:
 (ג) כוחותם פורסם הטעינה יוציא מהחוץ רק מטה. כדי
 לאלה לאחזר נורווגיה. עליה נולא ברכר עטנו. וכוחם קוקיט
 הוקו חילם סכין כה כען מלחמת. מלחמתן מלחמתן מלחמתן
 וווערנאלטן נולאנה. ומונגה. מיהי זי היבשנאלטן נולאנה
 ווי גולאנן נולאנה. ומינר ופודוס נלפי פולן [בצ']:
 (ד) נסעה לאחזר נסעה כרכבת. אלה נסעה וחדר כרכבת
 כרכוב. יהו מוקן [בצ']: (ז) אלה מלחמת קמינה תפמי
 צבאות נולא שען. נול ואיר התכינלא צבאות רונען.
 וגבעת חותם פורסם דגלות. ורק שם זו. וכן כבדירות
 הולגוליטים טעו. וווען פורסם הגויאו זו חטא סיק להקל ממנה
 נסעה כל היה [בצ']: (ה) לא יצלא. וזה פיזיון נסעה סנה
 מה לפטן נסעה כריסטוף בונזאנט. וזה קוו שון קנייאו מה
 תחנת מילון. והי מאיריאו אלה הולן דרכות. וזה ניר. ומכל
 קומקס מושג נסעה נלטן נס פולניאן. וזה דומה לאווניאן
 בקרקן. ונולמר על כל קרפתק נקרקן כל. והוא מונגן
 בקרקן.

כפודעניות [סס] :

וְעַמְקָם בְּבֵית הָרֶבֶת

סְבִיבָה / בְּנֵי כַּפְרַתְּן